
Quan tot sigui
BLAU

ÓSCAR MILLÁN VIVANCOS I
JOAN CABALGANTE GUASP

Primera edición: septiembre 2021

Depósito legal: AL 2672-2021

ISBN: 978-84-1111-624-4

Impresión y encuadernación: Editorial Círculo Rojo

© Del texto: Óscar Millán Vivancos y Joan Cabalgante Guasp

© Maquetación y diseño: Equipo de Editorial Círculo Rojo

© Fotografía de cubierta: Depositphotos.com

© Pròleg d'en Tià Manresa

©-Il·lustracions d'en Carlos Cantalapiedra i n'Eduardo Otón

Editorial Círculo Rojo

www.editorialcirculo rojo.com

info@editorialcirculo rojo.com

Impreso en España — Printed in Spain

Editorial Círculo Rojo apoya la creación artística y la protección del copyright. Queda totalmente prohibida la reproducción, escaneo o distribución de esta obra por cualquier medio o canal sin permiso expreso tanto de autor como de editor, bajo la sanción establecida por la legislación.

Círculo Rojo no se hace responsable del contenido de la obra y/o de las opiniones que el autor manifieste en ella.

El papel utilizado para imprimir este libro es 100% libre de cloro y por tanto, **ecológico**.

PRÒLEG

No recordo bé l'any, tant pot ser el 1990 com el 1991. El que sí recordo bé és el lloc i les sensacions que aquest fet varen provocar dintre meu. Jo llavors vivia a Barcelona a un pis d'estudiants i com que havia estat el darrer en arribar tenia l'habitació més petita. Era un cubicle tan petit que havien hagut de llavorar una de les parets per poder ficar-hi un somier. Les parets estaven farcides de pòsters i adhesius i a sobre d'una petita taula d'estudi hi tenia un radiocasset que era quasi tan gros com el capçal del llit. La qüestió és que un dia d'aquells me trobava tombat damunt el matalàs veient passar les hores quan un dels companys de pis va tocar a la meua porta dient -Tià! tens una carta- seguidament va obrir i me la tirà enmig de les cames. La vaig agafar, vaig esgarrar un costat del sobre per accedir al seu interior i vaig treure un feix de papers mal tallats i mal grapats tamany octavilla que me feren explotar el cap. En podríem dir un fanzine però per mi va suposar una porta a la creativitat més sincera i absoluta. Cada una de les seves 14 pàgines estava retallada a mà atorgant-li una forma única i extraordinària. Fins i tot hi havia un desplegable i una fulla, més rebel encara, que anava fora grapar. Aquest simple fet ja era tota una declaració de principis, una puntada de peu a la uniformitat, que es propagava en forma d'escrits, poemes breus, collages i aforismes en català i castellà. Malgrat la brevetat dels textos i de l'obra mateixa hi havia clatellots a rompre. Clatellots

al militarisme, a la religió, al masclisme, al totalitarisme, a la societat capitalista, al racisme i a l'homofòbia. De fet a la portada color fúcsia hi havia dues dones donant-se llengua sota el títol *No hi ha rebeldes*. Qui havia confeccionat aquesta meravella firmada amb el pseudònim *Ángel* era Oscar Millán i l'editorial que s'havia atrevit a publicar-la Edicions Mòntatelo Tú.

Edicions Mòntatelo Tú fou creada pel mateix Oscar Millán per obrir un espai a tots els treballs de creació més o menys literària al marge de les editorials convencionals. El seu modus operandi era ben senzill: no deixis podrir les teves creacions dins un calaix; fes-ne fotocòpies, grapa-les i reparteix-les gratuïtament inundant les ciutats d'art!

Al cap de poc temps aquesta llavor va brotar i va donar bona collita en forma de més de 60 fanzines, pòsters, dibuixos, xapes, accions poètiques, graffitis de guix i un llarg etc. Fins i tot el projecte se va estendre a altres ciutats i comunitats i avui en dia n' Oscar encara el cultiva sota el nom de "The Only One", una única fulla amb el mateix esperit.

Han passat molts d'anys i n'Oscar ha seguit produint llibres de poesia, relats curts i novel·les, tots ells autoeditats amb l'ajuda de Círculo Rojo o LC Ediciones.

Tota l'obra d'Oscar Millán té com a denominador comú la rebeldia davant el fet de fer-se adult per l'acceptació de la uniformitat que això representa i el seu darrer conte *Quan tot sigui blau*, firmat conjuntament amb Joan Cabalgante, no és una excepció. De fet el conte comença dient: " De vegades, creiem que tot el món és completament igual, d'una continuïtat uniforme i avorrida". Si en el seu primer fanzine n'Oscar es valia de les tisores per combatre aquesta "continuïtat uniforme i avorrida" dotant de singularitat cada pàgina, aquí utilitza la *Terra Imaginària*. Dracs blaus que volen, vampirs, fades, criatures màgiques i arbres transparents habiten aquest país imaginari que no casualment s'anomena Fantasia. Recordem que el drac des de sempre